

॥ तत्त्वार्थास्तवः ॥

शिवकामसुन्दरीशं शिवगङ्गातीरकल्पितनिवेशम् ।
शिवमाश्रये द्युकेशं शिवमिच्छन्मा वपुष्यभिनिवेशम् ॥ १ ॥
गीर्वाणचक्रवर्ती गीश्वेतोमार्गदूरतोवर्ती ।
भक्ताशयानुवर्ती भवतु नटेशोऽखिलामयनिवर्ती ॥ २ ॥
वैयाघ्रपादभाग्यं वैयाघ्रं चर्म कंचन वसानम् ।
वैयाकरणफणीडं वैयासिक्या गिरा स्तुतं प्रणुमः ॥ ३ ॥
हाटकसभानिवासः शाटकतापन्नसकलहरिदन्तः ।
घटकनिगमो मायानाटकसाक्षी जगत्पतिर्जयति ॥ ४ ॥
शैलूषराजमाद्यं मालूरप्रसवमालिकाभरणम् ।
पीलूपमोऽन्धुजीर्यच्छालूराभः कथं विजानीयाम् ॥ ५ ॥
कनकसभैकनिकेतं कठिनपुराणोक्तिसारसकेतम् ।
नाराधयन्ति के तं नारायण्या युतं स्वतोकेतम् ॥ ६ ॥
तिल्लवने क्षुल्लवने पल्लवसंभिन्नफुल्लपुष्पघने ।
चिल्लहरीमुल्ललयन् वल्लभया भिल्लतल्लजो नटति ॥ ७ ॥
वैराजहृत्सरोजे वैराजाद्यैः स सामभिः स्तव्यः ।
वैराग्यादिगुणाद्यैः वैराद्युत्सृज्य दृश्यते नृत्यन् ॥ ८ ॥
ढक्कानिनदैः सूत्राण्यङ्गदनादैरहो महद्भाष्यम् ।
व्याकरणस्य विवृण्वन् नृत्यति भृत्यान् कृतार्थयन् मर्त्यान् ॥ ९ ॥
नटनायक नटनाय क इह सुकृती नो तव स्पृहयेत् ।
मन् जुलतामञ्जुलतामहिते वस्तुं च तिल्लवने ॥ १० ॥
अतिदुरितोत्तारकृते चिरधृतहर्षः सभापतिः सद्यः ।
अगणेष्याघघनं मामासाद्यानन्दमेदुरो नटति ॥ ११ ॥
मत्पादलग्नजनतामुद्धर्तास्मीति चित्सभानाथः ।
ताण्डवमिषोद्धृतैकसवाङ्घ्रिः सर्वान् विबोधयति ॥ १२ ॥
आपन्नलोकपालिनि कपालिनि स्त्रीकृताङ्गपालिनि मे ।
शमितविधिश्चीशरणे शरणा धीरस्तु चित्सभाशरणे ॥ १३ ॥
भिक्षुर्महेश्वरोऽपि श्रुत्या प्रोक्तः शिवोऽप्युग्रः ।
अपि भवहारी च भवो नटोऽपि चित्रं सभानाथः ॥ १४ ॥
नृत्यन्नटेशमौलित्वङ्गङ्गातरङ्गशीकरिणः ।
भूषाहिपीतशिष्टाः पुनन्तु मां तिल्लवनवाताः ॥ १५ ॥
कनकसभासम्राजो नटनारम्भे झलंझलंझलिति ।
मञ्जीरमञ्जुनिनदा ध्वनियुः श्रोत्रे कदा नु मम ॥ १६ ॥

पर्वतराजतनूजाकुचतटसंक्रान्तकुङ्कुमोन्मिश्राः ।
 नटनार्भटीविधूता भूतिकणास्ते स्पृशेयुरपि मेऽङ्गम् ॥ १७ ॥
 नटनोच्चलत्कपालामर्दितचन्द्रक्षरत्सुधामिलिताः ।
 आदिनटमौलितटिनीपृषतो गोत्रेऽत्र मे स्वलेयुः किम् ॥ १८ ॥
 पश्यानि सभाधीशं कदा नु तं मूर्धनि सभाधीशम् ।
 यः क्षयरसिकं कालं जितवान् धत्ते च शिरसि कङ्कालम् ॥ १९ ॥
 तनुजायातनुजायासक्तानां दुर्लभं सभानाथम् ।
 नगतनया नगतनया वशयति दत्त्वा शरीरार्धम् ॥ २० ॥
 आनन्दताण्डवं यस्तवेश पश्येन्न चापि नृगणे यः ।
 स च स च न चन्द्रमौले विद्वद्भिर्जन्मवत्सु विगण्यः ॥ २१ ॥
 कामपरवशं कृत्वा कामपरवशं त्वकृत्वा माम् ।
 कनकसभां गमयसि रे कनकसभां हा न यापयसि ॥ २२ ॥
 नटनं विहाय शंभोर्घटनं पीनस्तनीभिराशास्से ।
 अटनं भवे दुरन्ते विट नन्दसि न स्वभूमसुखम् ॥ २३ ॥
 कलितभवलङ्घनानां किं करैव चित्सुखघनानाम् ।
 सुमुदां सापघनानां शिवकामेश्याः कृपामृतघनानाम् ॥ २४ ॥
 निनिलीये मायायां न विलिये वा शुचा परं लीये ।
 आनन्दसीमनि लसत्तिल्लवनीधामनि स्वभूमनि तु ॥ २५ ॥
 अधिहेमसभं प्रसभं बिसभङ्गवदान्यधन्यरुचम् ।
 श्रुतगलगरलं सरलं निरतं भक्तावने भजे देवम् ॥ २६ ॥
 सभया चित्सभयासीन्माया मायाप्रबोधशीतरुचेः ।
 सुहिता धीः सुहिता मे सोमा सोमार्धधारिणी मूर्तिः ॥ २७ ॥
 पत्या हेमसभायाः सत्यानन्दैकचिद्वपुषा ।
 कत्यार्ता न त्राता नृत्यायत्तेन मादृशा मर्त्याः ॥ २८ ॥
 भजतां मुमुक्षया त्वां नटेश लभयास्त्रयः पुमर्थाश्च ।
 फललिप्सयाम्रभाजां छायासौरभ्यमाधव्य इव ॥ २९ ॥
 कञ्चुकपञ्चकनद्धं नटयसि मां किं नटेश नाटयसि ।
 नटसि निरावृत्तिसुखितो जहि मायां त्वादृशोऽहमपि तत् स्याम् ॥ ३० ॥
 आस्तां नटेश तद्यन्नटति भवानम्बरे निरालम्बे ।
 त्वन्नटनेऽपि हि नटनं वेदपुरानागमाः समादधति ॥ ३१ ॥
 वेधसि सर्वाधीशेऽमेधसि वा मादृशे सरूपकृता ।
 रोधसि शिवगङ्गाया बोधसिरा काचिदुल्लसति ॥ ३२ ॥
 हृदायितं विमुक्तेः कुट्टाकं तं भजामि मायायाः ।
 भट्टारकं सभायाः किट्टात्मन्यङ्गके त्यजन्ममताम् ॥ ३३ ॥
 श्रीमच्चिदम्बरेशादन्यत्रानन्दताण्डवासक्तात् ।
 ब्राह्मं लक्षणमास्ते कुत्रचिदानन्दरूपता देवे ॥ ३४ ॥

क्षुल्लककामकृतेऽपि त्वत्सेवा स्याद्विमुक्तिमपि दात्री ।
पीतामृतोऽप्युदन्याशान्त्यै स्याच्चित्सभाधिपामर्त्यः ॥ ३५ ॥
सत्यं सत्यं गत्यन्तरमुत्सृज्य ते पदापात्यम् ।
अत्यन्तार्तं भृत्यं न त्यज नित्यं नटेश मां पाहि ॥ ३६ ॥
षट्त्रिंशता तत्त्वमयीभिराभिः सोपानभूताभिरुमासहायम् ।
आर्याभिराद्यं परतत्त्वभूतं चिदम्बरानन्दनटं भजध्वम् ॥ ३७ ॥
॥ इति श्रीतत्त्वार्थास्तवः संपूर्णः ॥

Encoded by Sridhar Seshagiri seshagir@egr.msu.edu

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated December 30, 2001